

1. овог члана. Зараде и други услови судијске службе неће бити промењени на штету судије након његовог постављења на функцију.“
Врховни суд Кипра је запазио, између осталог, да је члан 158.3 тако јасан, да не може бити сумње у то како га треба тумачити, а да се законима *sub judice*, који подразумевају недопустиве неповољне промене у односу на зараде судија, крше одредбе уставног члана 158.3. Размотривши различите аргументе, Врховни суд је на крају дошао до закључка да се жалба усваја и да се управне одлуке *sub judice* проглашавају неважећим, ништавним и без правног дејства. Суд је запазио и наглашену намеру присутну у већини изјављених жалби, да се добровољно допринесе напору спасавања кипарске привреде, изразивши наду да ће њихов пример следити и остали подносиоци жалби. Према томе, у време економске кризе дозвољено је смањити зараде судија не само према одређеном проценту, већ и неповећавањем зарада, односно њиховим замрзавањем. Када установе са уставним надлежностима одлучују о уставности смањења зарада судија за време економске кризе, у сваком појединачном случају морају одлучивати о томе да ли је ограничење поменутог социјалног права допуштено и да ли је засновано на уставу. Одлуке литванског и пољског Уставног суда показују да неповећавање зарада судија током економске кризе, иако само по себи може бити оцењено као уставно, у различитим околностима може довести до различитих одлука усанова са уставним надлежностима.

Закључак

Уставни суд Републике Литваније је формирао широку и препознатљиву доктрину о могућности ограничења социјалних права за време економске кризе. Ова доктрина се заснива, између осталог, на императивима правне државе, једнаким правима, правди, пропорционалности, заштити легитимних очекивања, друштвеној солидарности, уставном концепту државног буџета и другим уставним захтевима. Уставни суд је формулисао извесна општа начела која се морају поштовати када, у околностима економске кризе, законодавац усвоји одлуке о смањењу зајемчених права из области социјалне заштите. Та доктрина је настала и под утицајем међународног права, попут права изложеног у Европској конвенцији о људским правима. Приликом разматрања случајева повезаних са остваривањем социјалних права, Уставни суд води рачуна о судској пракси уставних судова других држава.

Резиме.

Економски и финансијски проблеми држава, на које се може гледати као на економску кризу у континуитету, извршили су утицај на уставну доктрину о зајемченим правима из области социјалне заштите коју формулишу уставни судови. Они су се суочили са сложеним задатком оцењивања да ли су одлуке које су донеле државне установе примерене и сразмерне захтевима који проистичу из устава.

Економска криза је покренула бројна сложена питања за уставне судове.